

16. neděle v mezidobí

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín

Farní tábor 2012

Pán buď chválen!

Z jakého důvodu? Protože letošní farní tábor, v pořadí už 14. ročník, se opět vydařil. Táborníci si užívali krásy přírody na skautské základně na Dolní Bečvě od 7. do 14. července. Hlavní myšlenkou celotáborové hry „Stroj času“ bylo zakoušet přátelství lidské a přátelství Boží během jednotlivých etap lidského rozvoje od nejstarších časů po dnešní dobu.

Hned první den děti našly na louce nad lesem, kde prý kdysi pobýval vědec a cestovatel Kryštof, deník a podle jeho návodu sestrojily velmi tvořivě stroj času, kterým každý den ráno procházely do jiné doby. Vstoupily do pravěku a starověku, další den do středověku, novověku a nakonec se vrátily do současnosti. Ale nebylo to jen tak jednoduché! Když se totiž dostaly do rukou pohanů Asterixe a Obelixe, šlo jim o život! Zachránit je mohlo jen opravdové kamarádství zkoušené při náročných úkolech a zajímavých aktivitách. Vytrvalost dětí při každodenním „lovení“ hesla dne prostřednictvím hry HOUS-ATKO byla obdivuhodná! Ve starověkém Římě zase měli účastníci co dělat s pokušením lákové nabídky Caesara „Chléb a hry!“. Naštěstí ta naše táborová olympiáda se obešla bez naháčů, zušlechťovala nás a rozvíjela. V této etapě jsme se potkali s prvními křesťany! O prvních svatých nám přijel povyprávět a v nich nám dát příklad opravdového přátelství k lidem a

Caesar a Kleopatra

Středověký oběd

Bohu pan farář Jan Franta. Další den jsme se probudili do středověku. Po průchodu branou stroje času nás uvítala služebná krále Karla IV., nabídla nám pohoštění a představte si, oběd jsme jedli všichni středověkým způsobem – rukama! Pak jsme se seznámili se společenskými a náboženskými zvyklostmi té doby a byli jsme pozváni k významnému klání „O medaili Karla IV.“ Zde se utvrzovali účastníci ve znalostech a získávali za správné odpovědi body. Schválně, milí čtenáři, také byste vážali napsat, že první pra-lidé se jmenovali Adam a Eva? Odpověděli byste, jako některé děti, že neandrtálci? Tak, to

byste taky bod nezískali! Skrze bodování, poctivě vykonané služby a významné činy získávaly děti zlaťáky „Kryštofy“. Které ze 4 družstev je pořádnější a komu chybí ochota a nebo nabídla pomoc je hned jasné! Na nástěnné mapě se celý týden plnily 4 cestičky časem těmito zlaťáčky. V novověku jsme se zdrželi dva dny, protože jsme potřebovali získat důležitou věc od bláznivého Inda a na doporučení jsme ho museli vyhledat. Životně důležitý předmět - přesýpací hodiny, tedy čas, jsme nakonec od Inda získali. Ale co s časem, co s ním? K vyhledání odpovědi jsme tedy vycestovali mimo naši základnu a vydali jsme se na celodenní výlet s exkurzí do skláren v Karlovině. To bylo poučné! Kolik krásných věcí dokázali naši předkové vymyslet! A další generace v tom pokračovaly! Bohužel ale, jak jsme se to dozvěděli i z deníku Kryštofa, lidé začali být na své úspěchy pyšní, nechávali se opěvovat, spoléhali sami na sebe, přestali ctít Boží zákony, dělali si, co chtěli, sláva jim vstoupila do hlavy. Ztratili pojem o čase, ztratili se. I Kryštof se tehdy ztratil. Stroj času přestal fungovat. V páteční noční hře stál tedy před dětmi těžký úkol. Jak pomoci opravit stroj času? Díky odvaze a také prostřednictvím spolupráce mezi staršími a mladšími, získaly jednotlivé skupinky dostatečné množství idoliček, aby sestavily papírovou skládanku. Kryštof v ní zanechal odpověď, která plynula z jeho poznání: „Když opravím svou duši, opravím i stroj! Žil jsem pro sebe, nepomáhal jsem, s nikým jsem se nepřátelil. Kéž je mi odpuštěno! Lituji všeho zlého a prosím za odpuštění. Čas, který mám (ony přesýpací hodiny), mi v tom pomáhá.“ Uvědomili jsme si s dětmi, že tímto nám vlastně Kryštof zanechal radu, která je potřebná pro prožívání času v současnosti i v budoucnosti. Bůh nám dává čas, abychom se polepšili. Máme posvěcovat čas slovem i skutkem, milovat Boha a bližní. O to jsme se během farního tábora všichni snažili.

A co napsat na závěr? Alespoň podle toho, co bylo vidět a slyšet na táboře, byly děti hodné, ukázněné a činné, dokázaly patřičně ocenit práci vedoucích, instruktorů i kuchyňky. Nedělaly

ostudu, ani když jsme se šli čvachtat na jez na Bečvě, ani ve čtvrtek v keramické dílně pana Dordy, ani v pátek na bazénu v Rožnově. A představte si, děti byly také zbožné! Každý den ráno se zúčastněně modlily růženec, polední a večerní modlitbu, v pátek se postily, svou přítomností se podílely na nedělní bohoslužbě. Věřím také, že když mezi nás přijížděl P. Jan a navštívil nás i náš nový

Po mši svaté

pan farář P. František, právě ze síly tohoto požehnání jsme byli uchráněni od vážných úrazů a bezmocných situací. A děkujeme také Pánu Bohu za bdělost nad Sárkou, která nesla ve čtvrtek statečně bolest slepého střeva a hospitalizaci v nemocnici. Vyprošujeme jí úspěšnou rekonvalescenci, a aby si ještě pěkně užila prázdnin.

V neposlední řadě děkujeme firmě Vahala a spol. s.r.o za sponzorský dar v podobě veškeré uzeniny a masa. Díky této štědrosti jsme nemuseli zůstat celý týden u pravěkého lovení ☺! Též všem, kteří darovali naturálie a všem skrytým dárcům finanční podpory srdečně Pán Bůh zaplat!

Za táborový tým JAV, Špičky

UČÍCÍ SE CÍRKEV – Den milosti a pracovního klidu

(Mk 6,30-34 KKC 2184-2188)

Otevřeme-li knihu Starého zákona, hned v prvních verších nalézáme zprávu, jak stvořitelské Boží dílo konané po šest dní vrcholí v den sedmý – v den oddělený k odpočinku a k obecenství Boha s člověkem. Pro Izrael byl sedmý den – SOBOTA – velkou připomínkou Boha Stvořitele a Osvoboditele z egyptského zajetí. V sobotu si mohli vydechnout a nemuseli se stydět a omlouvat za to, že lenoší. Křesťanství má svůj základ ve víře Izraele – Nový zákon je vyvrcholením Zákona starého. V tomto světle pochopíme změnu, kterou udělalo křesťanství v posunu dne odpočinku, „svěcení“ sedmého dne. Místo soboty, světi křesťané NEDĚLI. A křesťanství k tomu má vážný důvod. V neděli vstal Ježíš Kristus z mrtvých a v neděli také seslal Ježíš Ducha Svatého na apoštoly. V neděli vystoupila Kristova církev poprvé na veřejnost. Toto všechno je jistě něčím větším, hodnotnějším a důstojnějším Boha, než hmotné stvoření veškerenstva. Pro křesťana se tak stala neděle prvním ze všech dní, DNEM PÁNĚ. Adventisté obviňují křesťanství, že se provinilo ustanovením neděle proti Božímu ustanovení soboty jako dne svátečního. Ovšem hebrejské slovo „sabat“ znamená doslova „den ustání“, „den zanechání práce“. Bůh tedy nemínil dát lidstvu kalendář, nedal názvy jednotlivých dnů v týdnu, to ponechal na člověku, pouze nařídil, aby člověk šest dní pracoval, sedmý den odpočíval a zasvětil jej Jemu. Jako Bůh „přestal sedmý den konat veškeré své stvořitelské dílo“ (Gn 2,2) a odpočinul si, tak i život člověka má rytmus práce a odpočinku. Ustanovení dne Páně přispívá k tomu, aby byla všem dána možnost mít dostatek klidu a volného času k životu rodinnému, kulturnímu, společenskému a náboženskému. V neděli a o jiných zasvěcených svátcích se věřící mají zdržovat těch prací nebo činností, které jsou na překážku bohopoctě a radosti, která má být vlastní dnu Páně, a zabraňují konání milosrdných skutků a nezbytnému uvolnění mysli i těla. Potřeby rodiny nebo velká společenská užitečnost jsou oprávněnou omluvou pro nezachováání příkazu o nedělním klidu. I sociální rozměr je náplní křesťanské neděle. Neděle je také vhodná doba pro zamyšlení, mlčení, studium a rozjímání prospívající růstu vnitřního a křesťanského života. Navzdory všem hospodářským tlakům by měla veřejná moc dohlížet na to, aby zajistila občanům čas určený k odpočinku a k bohoslužbě. Zaměstnavatelé mají podobnou povinnost vůči svým zaměstnancům. I ti, kteří jsou na dovolené, na chatě, by měli respektovat nedělní klid.

V křesťanské společnosti platí už dávno poznání, které vyjádřili naši věřící předkové: „Jaký je tvůj den nedělní, takový je tvůj den poslední“. Může být v životě ať v dlouhém nebo v krátkém něco většího a důležitějšího než pokojné umírání a tím vstup do šťastné věčnosti? Každý věřící, který si je vědom důležitosti zachováání „dne milosti“ by měl pamatovat na to, aby světil vždy svědomitě neděle a zasvěcené svátky, ano i s účastí na mši svaté.

P. Antonín Pospíšil

Pozn.: Text homilie byl zkrácen.

OHLÁŠKY

V sobotu 28. 7. v 10:30 hodin budou v Černotíně sezdáni slečna Magdaléna Lukešová z Černotína a pan Martin Hynčica z Klokočí. Přejeme do společné cesty životem stálé Boží požehnání, ochranu a pomoc.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 22. 7. do 29. 7. 2012

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 22. 7. 16. neděle v mezidobí	Hustopeče	8:00	Za Anežku a Františka Horníkovy, a rodinu Podmolou
	Špičky	9:30	Za Jiřího Hošťálka, rodinu Hošťálkovu a Vozákovu
	Bělotín	11:00	Volná intence
Pondělí 23. 7. <i>sv. Brigita, svátek</i>	Špičky	18:00	Za + manžele Blaženu a Bohumíra Schindlerovy, snachu Annu a za živou rodinu
Středa 25. 7. <i>sv. Jakub, svátek</i>	Černotín	17:00	Volná intence
Čtvrtek 26. 7. <i>sv. Jáchym a Anna, památka</i>	Bělotín	18:00	Volná intence
Pátek 27. 7. <i>sv. Gorazd a druhové, památka</i>	Heřmanice	15:00	
	Hustopeče	18:00	Za živ. a + rodinu Hubovu a Hrabínovu a za dědáčky z obou stran
Sobota 28. 7. <i>sv. Nazarius a Celsus</i>	Heřmanice	7:00	Na poděkování za 90 let života
	Špičky	18:00	Na poděkování za prožitých 50 let s prosbou o další Boží pomoc a požehnání
Neděle 29. 7. 17. neděle v mezidobí	Hustopeče	8:00	Za Vladimíra Vahalu, manželku a jejich rodiče
	Hluzov	9:30	Za živé a zemřelé farníky
	Bělotín	11:00	Za Josefa Fabíka, dvě manželky a děti

Sbírky z neděle 15. VII.: Hustopeče 5.203 Kč, Špičky 1.037 Kč, Černotín 2.036 Kč a Bělotín 1.430 Kč. Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplať.

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 340 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál. Tel na faru: **581 626 040**